

Ni haikus ni ventalls, 10/06/2014

Avui a Tòquio he trobat el públic més exigent i el més agraït de tots

Perdoneu que escrigui amb la boca oberta, però trigaré estona a poder-la tancar. Vinc de la Universitat Hosei, de trobar-me amb la gent de l'Associació Japonesa d'Amistat amb Catalunya. Ens hi havia convocat Ko Tazawa, professor d'aquesta universitat i traductor de *La murga* al japonès.

Tots els assistents a l'acte d'avui eren japonesos de naixement, i catalans de cor. Alguns han viscut temporades a Barcelona, altres no. Tots comparteixen un profund interès per la cultura catalana i un domini de la nostra llengua suficient per entendre una hora i mitja de xerrada i recital de poesia íntegrament en català.

Després d'un any de recitar *La murga* en una pila de festivals i cicles de Catalunya, avui a Tòquio he trobat el públic més exigent i el més agraït de tots. Ko Tazawa ha revelat detalls de la dificultat -o de la impossibilitat, posats a ser honestos- de la traducció de poesia, i al final de la xerrada hem pogut conversar molt distesament tots amb tots. Els lectors japonesos de *La murga* m'han afusellat a preguntes complicades sobre versos concrets que els han cridat l'atenció, i fins i tot m'han fet adonar de jocs de paraules que ni era conscient que són allà amagats.

Sento un agraïment tan colossal cap a ells, que m'ha semblat que la millor manera de correspondre'ls era obrir-los portes a la poesia contemporània en català, diversos fils perquè estirin el que els atregui més i hi aprofundeixin com només saben fer els japonesos. Els he parlat de l'Horignal, de la Poeteca, del LiberisLiber de Besalú, de la Slam Poetry, els he posat vídeos de Josep Pedrals i d'Eduard Escoffet, els he animat que remenin YouTube per buscar tot allò que es belluga en la nostra escena poètica. I ho he fet perquè estic convençuda que el que trobin no els decebrà.

Pedrals a Tòquio, en vídeo. Foto: Sumiko Sakata.